ANUL III. — Nr. 877. EDIȚIA A DOUA DUMINICA, 7 IULIE 1891

NUMĔRUL 10 BANĬ

ABONAMENTELE
ÎNCEP LA 1 ȘI 15 ALE FIE-CĂREĬ LUNĬ
și se plătesc tot-d'a-una 'nainte

În Bucureștĭ la casa Administrațieĭ.
Din *Județe* și *Străinătate* prin mandate postale
Un an în țară 30 leĭ; în străinĕtate 50
Șease lunĭ „ 15 „ „ „ 25
Treĭ lunĭ „ 8 „ „ „ 13

Un numĕr în Străinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE ÎNAPOEAZĂ

# Adevĕrul

Să te ferești, Române! de cuĭb streĭn în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANĬ

ANUNCIURILE
din BUCURESTĬ și JUDEȚE se primesc NUMAĬ la ADMINISTRAȚIE.
Din STRĂINĔTATE, direct la administrație și la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
„ „ „ III . . . . . . 2.— leĭ „
„ „ „ II . . . . . . 3.— leĭ „
Insertiunele și Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găsește de vênzare cu numĕrul la kioșcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRAȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACȚIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

# CHESTIUNEA EVREIASCĂ

*București, 6 Iulie 1891*

Interpelarea desvoltată de D-nu Nicu Ceaur-Aslan, în ședința Camereĭ din 4 Iunie anul curent, a redeschis chestiunea arzătoare a situațiuneĭ Evreilor în România; chestiune care sta adormită sub vĕlul, nu al uităreĭ, ci al indiferențeĭ inherente caracteruluĭ românesc; chestiune care trebue rezolvată de noĭ, și numaĭ de noĭ, într'un viitor cât se poate maĭ apropiat.

M'am ferit a fi sedus de frumoasele fraze ale D-luĭ Aslan, saŭ sguduit în convingerile mele de strînsa argumentațiune a D-luĭ Gh. Panu.

Și fiind-că vorbesc de seducere, de zguduire, nu pot a nu spune, în treacăt măcar, că am primit scrisorĭ amenințătoare, insultătoare, în care sunt somat într'un mod violent a mĕ rosti în chestiunea Evreilor, am primit vizite care nu aveaŭ alt scop — vorbă să fie — de cât a afla opiniunea mea în această chestiune. Amenințările și ademenirile m'aŭ lăsat indiferent.

Imĭ voiŭ spune astă-zĭ cuvêntul în această acută chestiune, cuvênt dictat de bunul meŭ simț, dictat de un patriotism prevĕzător.

Dar dacă această chestiune se prezintă astă-zĭ sub o formă atât de acută, dacă ea pasionează pe tot Românul care se îngrijește de viitorul țăreĭ, a cuĭ e vina?

Vina este numaĭ a Evreilor, carĭ, uitând toleranța și ospitalitatea, pe care le-aŭ găsit din vechime pe pămêntul românesc, în loc de a aștepta soluțiunea situațiuneĭ lor de la noĭ și numaĭ de la noĭ, s'aŭ adresat la străinĭ, dușmanĭ neamuluĭ nostru.

Româniĭ nu uită și nu trebue să uite memoriile pline de nedemne calomniĭ trimise celor doĭ evreĭ— Beaconsfield și Waddington — carĭ reprezintaŭ Anglia și Francia la congresul din Berlin.

Româniĭ nu uită și nu trebue să uite că numaĭ odioasa putere a alianțelor izraelite din Londra, Viena, Paris și Berlin a zmuls congresuluĭ din Berlin modificarea— umilitoare pentru noĭ—a articoluluĭ 7 din Constituțiunea noastră, umilitoare pentru că ni se impunea această modificare în schimbul recunoaștereĭ independențeĭ noastre, câștigată cu sângele a zece miĭ de eroĭ căzuțĭ pe câmpiile Bulgarieĭ.

Iată ce aŭ făcut evreiĭ din Iașĭ și din Bucureștĭ, și tot eĭ strigă că sunt persecutațĭ.

Care a fost rezultatul acesteĭ siluite modificărĭ a Constituțiuneĭ noastre?

Nu voiŭ vorbi de împământenirea tinerilor soldațĭ evreĭ carĭ, alăturea cu soldațiĭ românĭ, aŭ contribuit la gloria drapeluluĭ tricolor românesc. Aceste împământenirĭ aŭ fost o rĕsplată bine meritată, pe care, nu mĕ îndoesc, Corpurile noastre legiuitoare le-ar fi votat fără intervenția strĕinuluĭ în afacerile noastre interioare.

Voesc a vorbi de împământenirele individuale votate în urmă. Ele aŭ fost, în mare parte, nenorocite pentru noĭ și maĭ mult încă pentru tineriĭ evreĭ. Dacă ne-am aminti zvonurile ce circulaŭ atuncĭ în Iașĭ și în Bucureștĭ, dacă am voi să scrutăm mijloacele întrebuințate pentru obținerea acelor împământenirĭ, ar trebui toate invalidate, căcĭ marea lor majoritate este pătată de cel maĭ rușinos scandal.

Un strein, care dorește să intre în familia română, trebue să obție această favoare, dacă nu prin serviciĭ deja aduse, cel puțin prin perspectiva că va fi folositor noueĭ sale patriĭ.

Ce serviciĭ aŭ adus Românieĭ frațiĭ Weisengrün, frațiĭ Daniel, Meyerhoffer și alțĭ marĭ financiarĭ, înainte de naturalizarea lor? — Eĭ eraŭ toțĭ supușĭ austriacĭ în ajunul cerereĭ lor de împământenire.

Ce perspectivă dădeaŭ eĭ că vor fi folositorĭ noueĭ lor patriĭ? — Nicĭ una.

Eĭ s'aŭ grăbit să cumpere moșiĭ, să ia în arendă pe cele pe care nu le puteaŭ cumpăra și să instaleze pe dînsele niște micĭ coloniĭ evreieștĭ, care aŭ remas în mijlocul populațiunilor noastre rurale, după ce aducătoriĭ lor aŭ vîndut moșiile cumpărate și aŭ părăsit pe cele arendate.

Un popor care voește să trăiască, apără cu pușca în mână existența sa politică.

Nu trebue el să'șĭ apere existența economică prin mĕsurĭ energice, dar drepte, mĕsurĭ, a căror aplicare va trebui să fie încredințată unor funcționarĭ, a căror onorabilitate să fie maĭ presus de orĭ-ce bănuială?

Aicĭ o întrebare se impune.

Sunt oare în mijlocul nostru evreĭ carĭ aŭ tendințe de asimilare, carĭ ar putea fi folositorĭ noueĭ familiĭ în care ar dori să intre?

Fără cea maĭ mică șovăire declar: — Da! sunt evreĭ carĭ nu numaĭ vorbesc românește, dar și simt românește.

Dar să nu-ĭ căutăm printre bĕtrâniĭ habotnicĭ, nicĭ printre capitaliștĭ, nicĭ măcar printre comercianțiĭ marĭ. Aceștia toțĭ s'aŭ născut evreĭ, trăiesc evreește și vor muri evreĭ. Și dacă eĭ s'ar mărgini numaĭ într'un traiŭ izolat de al nostru, n'așĭ avea nimic de zis. Dar, păcatul cel mare al lor este că eĭ nu se mulțumesc cu aceasta; eĭ trăesc în paguba noastră și înmulțirea și solidaritatea lor îĭ face periculoșĭ pentru noĭ. Acolo unde eĭ se înmulțesc, Româniĭ se împuținează. Ramura de activitate atacată de dênșiĭ, este zmulsă din mâinile Românilor.

Cu toate aceste, eŭ nu cer în *contra* lor mĕsurĭ excepționale; dar mĕsurĭ de întărire *pentru* Românĭ. Voesc ca Româniĭ să poată susține și respinge prin forța și prin vitalitatea lor atacurile economice ale acesteĭ clase de evreĭ.

Protecțiunea pentru Românĭ va fi cea maĭ bună armă în contra evreilor parazițĭ și excluziviștĭ despre carĭ am vorbit.

Trebue să înlesnim traiul Românuluĭ, desvoltarea și propășirea luĭ economică și el va fi scăpat de concurența și de exploatarea evreuluĭ bancher, proprietar saŭ arendaș, cămătar saŭ negutitor necinstit și recalcitrant.

Să căutăm evreĭ asimilabiliĭ în ceĭ carĭ produc prin munca lor ce-va folositor, nu între aceĭ carĭ consumă, saŭ carĭ îșĭ mărginesc activitatea în a fi mijlocitorĭ între producător și consumător, înșelând pe amândoĭ.

Evreul, care, cu sudoarea frunțeĭ, cu munca manuală saŭ intelectuală, îșĭ agonisește o existență penibilă, alăturĭ cu Românul, nu poate să nu fie asimilabil, căcĭ condițiile luĭ de viață îl fac să uite cum s'a născut. Gândul luĭ este: *unde merge?* și el merge într'acolo unde merg toțĭ ceĭ din clasa luĭ socială, orĭ de ce origină saŭ religie ar fi.

**Alex. V. Beldimanŭ.**

## ??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

**Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruițĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti și publicată în „Monitorul" cu Nr. 118?**

**Care este așezământul de binefacere fondat cu această sumă?**

**Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?**

## Ghedem și nepotismul

Avem o lege bună, rea, dar există pe hârtie, aceea pentru stavilirea cumululuĭ și dupe formula adoptată pentru promulgarea legilor, miniștri sunt chemațĭ să le aplice.

Iată cum aplică D. Ghedem legea cumululuĭ.

A numit pe ziua de 15 Iunie revizor școlar la județele Vlașca, Ilfov și Argeș, treĭ institutorĭ, aceștia aŭ intrat deja în vacanță, prin urmare, vor lua leafa de institutorĭ, plus aceea de revizorĭ, precum și diurna ce le daŭ județele.

La toamnă când s'or deschide scoalele, onorabiliĭ cumularzĭ vor pune câte un suplinitor, care se va oferi cât maĭ eftin posibil, 60 saŭ 70 leĭ pe lună, iar restul 'l vor lua tot acești onorabilĭ și harnicĭ dascălĭ.

Ce ingenios mijloc d'a'șĭ propcopsi protejațiĭ. Contribuabiliĭ plătesc la banĭ pentru a îmbuiba neamurile celor de la putere, care în loc d'a vedea de școală, lasă copiiĭ să bată podurile.

**Argus**

Din cauză că *Agenția Română* ne trimite tot-d'auna telegramele târziŭ, suntem nevoițĭ a le publica, d'aci înainte la pagina III.

## FOAMETEA IN RUSIA

PETERSBURG, 5 Iulie. — O întrunire extraordinară a reprezentanților comunelor rurale ale guvernămêntuluĭ Nijni-Novgorod, a decis de a ruga pe guvern să împrumute pe cultivatorĭ cu 8,200,000 de ruble pentru avansurĭ în cereale și în banĭ.

## LĂCUSTELE

*Ministerul Domenielor a primit înștiințarea că în județul Gorj aŭ apărut lăcustele în vr'o șase localitățĭ.*

*Ele aŭ distrus vr'o șapte saŭ opt miĭ de hectare de finețe.*

*Aceste lăcuste sunt de cele negre și sunt foarte marĭ. Autoritățile din Gorj aŭ înaintat maĭ multe din aceste lăcuste ministeruluĭ, care va lua de urgență măsurĭ pentru distrugerea lor.*

*Lăcustele n'aŭ avut să distrugă alt-ceva de cât niște fîncțurĭ.*

*Se zice că ele aŭ apărut în țară și nu sunt venite din altă parte.*

## Școlile din Giurgiŭ

Am o datorie de împlinit către D-voastră: Trebue să vĕ pun în curent cu mișcarea culturală din cetatea noastră. Aș fi putut să mĕ achit maĭ de mult de această datorie, am așteptat însă, să se facă împărțirea premiilor, spre a putea deveni stăpân pe multe date, ce numaĭ din dările de seamă ce se fac cu acea ocazie, le puteam avea. Astă zĭ sarcina mea s'a ușurat imens: dările de samă făcute de ceĭ doĭ delegațĭ aĭ corpuluĭ didactic aŭ fost așa de complecte și așa de conștiincioase, în cât e suficient să le schițez pe acelea, spre a vĕ face un tabloŭ fidel de progresele realizate de școalele acestuĭ oraș în anul școlar încetat.

Dar maĭ întâiŭ câte-va cuvinte asupra solemnitățiĭ.

Serbarea s'a făcut ca și anul trecut, în salonul cel mare al gimnaziuluĭ. Publicul cel numeros și ales, a dat serbăriĭ de est timp un fa t deosebit și toată frumusețea solemnitățiĭ se datorește maĭ cu seamă numĕruluĭ celuĭ mare de dame, carĭ aŭ ținut să onoreze cu prezența lor această plăcută serbare școlară. — Imĭ pare rĕŭ, că din lipsă de spațiŭ, nu le pot enumĕra pe toate. Citez însă în treacăt pe D-na Droc Barcian, D-na Alimănescu, D-na I. Stoenescu, D-na Căpitan Ciurea, D-na Fulga, D-na V. Nanu, D-na Manicatide cu domnișoarele, D-na Calian, etc.

La 9 ore, muzica militară a anunțat deschiderea solemnitățiĭ și D. Primar al orașuluĭ și-a făcut intrarea în sală. — Tăcênd muzica, corul gimnaziuluĭ a intonat imnul școlar, după care a urmat picanta cuvîntare a D-luĭ Droc Barcian, directorul gimnaziuluĭ. — Obișnuit cu banalitățile ce am auzit spunêndu-se în discursurile din alțĭ anĭ, am fost, vĕ spun drept, surprins de rechisitorul de estimp al D luĭ Director al gimnaziuluĭ Am zis *rechisitor*, pentru că, trebue să știțĭ, discursul D-luĭ Droc n'a maĭ fost o cuvîntare *banală*, ci un adevĕrat act de acuzare îndreptat în contra tuturor acelor, ce după timpurĭ aŭ avut frânele guvernuluĭ în mâinĭ. Deputațĭ, senatorĭ, în fine, toțĭ și-aŭ luat partea lor...

Imĭ pare rĕŭ că de față a fost numaĭ D. *senator* Ulubeanu. Era bine să maĭ fi fost și alțiĭ, ca să auză cât de bine s'ăm cu instrucția noĭ ceĭ din Giurgiŭ și cum staŭ și cele-l'alte orașe din restul țĕriĭ! S'ar fi convins din dovezile aduse de D. Droc, că Giurgiul este cel din urmă dintre orașele de seama luĭ, în privința așezămintelor culturale, căcĭ, pe când în toate cele-l'alte se crează anual școale de toate gradele, Giurgiuluĭ nu i s'a dat de cât o școală primară cu 3 clase *în 25 de anĭ!*

Puțin măgulitoare pentru noĭ Româniĭ mi s'a părut și următoarea dreaptă observație a D-luĭ Droc: „Inainte de 1877 zice D-sa, Bulgariĭ din Rusciuk veniaŭ de-șĭ înscriaŭ copiiĭ în gimnaziul din Giurgiŭ. Astă-zĭ am ajuns, că mulțĭ dintre fiiĭ Giurgiuluĭ se duc de-șĭ urmează cursurile în liceul din Rusciuk!"

Va să zică și Rusciukul a pășit înaintea noastră! Și cuĭ se cuvine rușinea pentru o așa înapoiare? D. Droc o pune în sarcina foștilor reprezentanțĭ aĭ acestuĭ județ. Eŭ cred că vinovațĭ maĭ sunt și alțiĭ....

Dar să las pe altă dată discuția acesteĭ chestiĭ și să schițez și cele-l'alte discursurĭ ce s'aŭ maĭ pronunțat.

După D. Droc a vorbit D. Ion Boldescu, delegatul directorilor școalelor primare. Culeg din discursul D-luĭ Boldescu maĭ întâiŭ o însemnată dare de seamă asupra mișcăriĭ populațiuniĭ școalelor primare.

Al doilea punct din discursul D-luĭ Boldescu, ce merită iarășĭ o deosebită atenție, este acel relativ la *numĕrul* așezămintelor culturale ce avem în Giurgiu. Cu date adunate din registrele stăriĭ civile, D-l Boldescu spune, că sunt în Giurgiu 1650 băiețĭ și 1508 fete cu etatea de școală, și din cele ce vĕzurăm maĭ sus, abia *jumĕtate*, adică 804 băiețĭ aŭ fost înscrișĭ în cele treĭ școale de băiețĭ ce avem, iar fetele maĭ puțin de *a treia parte*, adecă 405. Ce s'a făcut cu restul?

Ce s'a făcut?

Staŭ a casă! Dar . . D-l Boldescu nu este de loc mulțumit cu aceasta și cere școale pentru toțĭ copiiĭ.

Venind la *chestiunea* localurilor școalelor existente, D-l Boldescu constată, că două dintre ele — acel al școaleĭ de fete No. 1 și al școaleĭ de băiețĭ No. 3—sunt cu totul improprii pentru destinațiunea ce li s'a dat, cel dintâiŭ pentru că fiind foarte vechiŭ și ruinat amenință a cădea peste eleve și a le omorî, iar cel d'al doilea fiind-că este cu totul neîncăpător pentru numĕrul de elevĭ ce s'aŭ vîrît în el, și decĭ cere, ca cu un moment maĭ înainte să se facă încă două localurĭ pentru aceste două școale și alte două pentru cele două divizionare cerute.

Sfîrșind, D-l Boldescu aduce mulțumriĭ din partea corpuluĭ didactic persoanelor carĭ aŭ oferit premiĭ pentru școlarĭ și maĭ ales D-luĭ Primar A. Ulubeanu, care de 3 anĭ de când este senator a dăruit peste 8000 de leĭ, din carĭ s'aŭ procurat haine și cărțĭ elevilor silitorĭ, lipsițĭ de mijloace și s'aŭ cumpĕrat acum: 8 mașinĭ de cusut „Singer" și 16 aparate de țĕsut „Darning Weaver" pentru a se împărți ca premiĭ elevelor sĕrace silitoare.

După D. Boldescu a vorbit D. Primar Ulubeanu, care a rĕspuns mulțumind ambilor oratorĭ și corpuluĭ didactic întreg, pentru munca pusă în realizarea progresuluĭ constatat în școale.

A urmat apoĭ imnul regal, care — fie zis între noĭ — a făcut un fiasco complect ca execuțiune, după care s'a început împărțirea premiilor.

* * *

**Pentru D-l Ministru al școalelor**

Acum că am terminat cu darea de seamă, revin la discuțiunea cererilor formulate de ambiĭ oratorĭ aĭ corpuluĭ didactic, discuțiune, pe care o recomand bine-voitoareĭ atențiunĭ a D-luĭ Ministru al școalelor.

Rezumând desideratele exprimate, vĕd că în Giurgiu se simte nevoe de:

o clasă a IV la școala de băețĭ No. 3,

o școală divizionară cu o clasă pentru băețĭ;

o școală divizionară tot cu o clasă, pentru fete;

un liceŭ; și

patru localurĭ anume pentru 4 școale primare și unul pentru liceŭ.

Se vor putea da toate acestea Giurgiuluĭ în anul școlar ce vine? Eŭ mĕ îndoiesc și, ca să fiŭ maĭ franc, cred că nu se vor da *toate*.

Și dacă, vrênd-nevrênd, va trebui să ne mulțumim cu maĭ puțin, atuncĭ la ce trebue să ținem maĭ cu preferință?

Vom ținea la înființarea claseĭ IV-a?

Dar situația școlară ce am dinainte îmĭ arată, că promoțiunea *tuturor* claselor III, nu se ridică anul acesta la maĭ mult de 83 de școlarĭ, carĭ adunațĭ cu ceĭ 10 repetențĭ, rĕmașĭ din anul încetat, vor compune suma de 93 de școlarĭ, carĭ vor trebui să populeze clasele a IV a ale anuluĭ viitor. Impărțind acest numĕr pe cele două clase a IV existentă deja, ar reveni câte 46 saŭ 47 de școlarĭ de clasă, ceia ce nu găsesc mult de loc pentru un institutor. E natural să mĕ întreb acum

— şi rog şi pe D. ministru Teodorescu să se întrebe şi D-sa — cu ce se va popula o a treia clasă a IV, ce se cere a se înfiinţa? Doar cu muşte, căcĭ eŭ şcolariĭ nu-ĭ vĕd nicăerĭ.

Trec maĭ departe. La ordine vin cele două divizionare pentru băeţĭ şi fete.

Examinând iarăşĭ situaţia ce am dinainte ved că: în clasa I-ia de la şcoala 1 de băeţĭ aŭ fost 84 şcolarĭ; în clasa I-ia de la şcoala 2 de băeţĭ aŭ fost 129 şcolarĭ; în clasa I-ia de la şcoala 3 de băeţĭ aŭ fost 110 şcolarĭ; în clasa I-ia de la şcoala 1 de fete aŭ fost 82 eleve; şi în clasa I-ia de la şcoala 2 de fete aŭ fost 91 de eleve.

Considerând că eleviĭ claselor I-iŭ de la şcoalele de băeţĭ se împart pe 2 secţiĭ, una de dimineaţă şi alta după prânz, vom vedea, că în cea maĭ populată şcoală de băeţĭ, un institutor n'a avut de *instruit o dată* maĭ mult de 64 de elevĭ, pe când institutoarea claseĭ I-a de la şcoala Nr. 2 de fete, unde se ştie că elevele nu se împart în secţiĭ, a avut îngrămădite *o dată* în clasă 91 de eleve, iar cea de la Nr. I, 82. Cifrele acestea arată destul de lămurit că aglomeraţia este mult maĭ mare în şcoalele de fete şi dacă considerăm încă că, nicĭ nu s'aŭ putut primi toate fetele, câte s'aŭ presentat la înscriere la începutul anuluĭ, ci multe s'aŭ respins pentru cuvêntul că n'aŭ loc, vom vedea că o *divizionară de fete* se impune de preferinţă.

Vin acum şi la chestia liceuluĭ cerut cu atâta insistenţă de D-l Droc.

Ştiţĭ ce impresie îmĭ face mie stăruinţa ce o pune D-sa pentru facerea unuĭ liceŭ? Tot aceia pe care v'ar face-o D-v. *un rufos* pe care l'aţĭ vedea neguţând *o haină scumpă de mătase!*

Noĭ n'avem nicĭ măcar un gimnaziŭ cum se cade, n'avem cel puţin profesoriĭ trebuincioşĭ acesteĭ şcoale secundare şi D-l Droc visează liceŭ!

N'ar fi maĭ bun, maĭ înţelept lucru, să cerem să se dea gimnaziuluĭ profesorĭ titularĭ pentru cele 5 catedre vacante, ca să nu se maĭ *osândească* puţiniĭ titularĭ, ce-ĭ avem ţinênd câte două catedre?

Şi D-l Droc nicĭ n'a făcut menţiune despre aceasta în discursul sĕŭ!

De sigur că este o scăpare din vedere!...

In fine..., să admit şi eŭ, că cu toate aceste lipsurĭ, ni s'ar da şi nouĕ un liceŭ. Oare n'ar trebui să ne întrebăm chiar atuncĭ cu ce-l vom popula? Ce, nu cum-va cu ceĭ 10 promovaţĭ din cl. IV-a s'ar putea popula un liceŭ? Aceasta ar fi o pretenţie..., nu ştiŭ cum s'o numesc...

Dar să termin cu această chestie. Analiza ce am făcut îmĭ permite să clasific aşa nevoile indicate de ceĭ doĭ oratorĭ aĭ corpuluĭ didactic:

I-iŭ, o şcoală divizionară de fete cu o clasă şi chiar cu două;

II-lea, o şcoală divizionară de băeţĭ *cu cel puţin 2 clase*;

III-lea, complectarea corpuluĭ didactic al gimnaziuluĭ;

IV-lea, o clasă a IV-a la şcoala de băeţĭ Nr. 3, şi

V-lea, Liceul.

Despre clădirea localurilor n'am nimic de zis. Aceasta este o nevoie tot-d'auna urgentă şi nu se poate amâna fără pagube simţitoare pentru instrucţia şi sănătatea populaţiuneĭ.

Şi cu toate acestea D-l Primar n'a zis nimic în rĕspunsul sĕŭ asupra acesteĭ arzătoare chestiĭ.

Fi-va aceasta numaĭ o scăpare din vedere?

Orĭ...

Acum încă o declaraţie, ca să nu daŭ loc la... *procese de intenţiĭ*. Să nu se creadă, că n'aş dori şi eŭ să câştigăm *de o dată* câte s'aŭ cerut. Din contra, aş bine-cuvânta pe aceĭ ce ni le-ar da. De cât...—Vedeţĭ, este un afurisit *de cât*...— eŭ ştiŭ că mijloacele bugetare ale statuluĭ n'aŭ să permită aceasta şi că numaĭ *una câte una* ni se vor satisface cererile ce am formulat. Pentru motivul acesta şi ca să nu se înceapă de unde nu s'ar cuveni, am crezut că e bine, să spun, cum trebue clasificate aceste nevoĭ, *dupe interesul public*, singurul care m'a călăuzit în toată această discuţie.

**Fuscu.**

## Corespondenţă din Craiova

Cu luarea vacanţelor, totul a intrat în tăcere, nu maĭ la Primăria locală se petrec lucrurĭ nu tocmaĭ frumoase. Cu orĭ ce preţiu Primarul voeşte să instaleze linia tranvayelor în aşa mod ca să se termine cu un capăt la abatoriul ce D. Primar voeşte să construiască la Jiu. Măcelariĭ din localitate s'a revoltat cerênd de la ministrul de Interne ca să nu se clădească abatoriul până ce nu se va tranşa chestia alimentăreĭ oraşuluĭ cu apă, căcĭ se zice că marele Moulan ar fi găsit mijlocul să aducă Jiul prin oraşiŭ, în care cas şi abatoriul sa va instala în apropiere de oraşiŭ. Cererea măcelarilor din Craiova pare a fi fost primită de ministru, căcĭ de o cam dată a încetat afacerea tranvayuluĭ. Se zice că Ilie Boldescu care era Administrator în această Companie să 'ĭ susţie interesele, neputând să maĭ arunce această taxă grea pe măcelariĭ, administratoriĭ ceĭ alţĭ 'l aŭ trimis să se plimbe.

De cele-l'alte lucrărĭ nu maĭ vorbim nimic fiind-că e vacanţă, şi tot ceia ce promisese nobilul Ulise a devenit pulbere şi fum.

Fiind-că suntem în vacanţă, trebuie să o spunem că chiar şi faimosul Galeron arhitectul D-v. din Bucureştĭ care supraveghează Palatul de Justiţie din Craiova azĭ în construcţie, a pornit în Europa cu D-l Blaremberg şi D-r. Assaky în voiaj ştiinţific, aşa că ceĭ 30,000 leĭ ce comitetul permanent de Doljiŭ 'ĭ dă pentru această lucrare, care n'a vĕzut'o de cât de 2 orĭ, se întreabă toţĭ pentru ce 'ĭ dă.

Maĭ este de observat că Preşedintele Comitetuluĭ e la secerat, iar salahoriĭ D-sale conduc afacerea, căcĭ în secret D-sa are câţĭ-va salahorĭ plătiţĭ numaĭ şi numaĭ să puie în zidărie cărămidă şi var, iar nu ceia ce se pune azĭ ca şi de la început cărămidă refuzată de la toate clădirile din Craiova şi nisip în loc de var.

*Apropos*. Antreprenoriĭ de cărămidă după indemnul D-luĭ Schiffiers cel cu Spitalul Colţea, aduc zilnic cărămidă atâta cât zidariĭ lucrează într'o zi, ca cu modul acesta constructoriĭ să fie forţaţĭ a băga în zidărie orĭ-ce sfărîmăturĭ, pe când contractul spune că recepţia materialelor să se facă pe locul de construcţiune. Dar cine se facă recepţia? Carol Litarcech cu Schiffiers? Sêrmană ţară, cum se duc baniĭ sĕĭ în pungile streinilor, căcĭ aicĭ Conservatoriĭ noştriĭ sufer de mania d'a mânca numaĭ din mâinile streinilor, cu toate că legea spune că streiniĭ nu pot fi admişĭ în funcţiunile Statuluĭ, judeţuluĭ şi comuneĭ.

Dar legea e lege, căcĭ la Craiova orĭ unde te învârteştĭ nu vezĭ de cât streinĭ, cu saŭ fără drepturĭ, trăiesc perfect de bine, şi pe lângă eĭ trăiesc şi aĭ noştri maĭ marĭ, căcĭ de, mână pe mână spală, şi amândouĕ faţa.

Când n'o maĭ fi Ulyse, şi or maĭ remânea banĭ la Primărie, atuncĭ se vor descoperi lucrurĭ frumoase de tot!! **x.**

*Foiţa*

**MORŢIĬ ŞI VII**

*fiind aproape de sfîrşit, vestim pe cititoriĭ noştri că le vom procura o deosebită surpriză, zilele acestea, când vom începe publicarea uneĭ prea frumoase nuvele de* **Arsène Houssaye:**

**LĂCRIMILE JEANEI**

# INFORMAŢIUNI

*Scrisorile ce primim de la abonaţiĭ şi prieteniĭ noştri, din districtele Vlaşca, Ialomiţa şi Teleorman, ne aduc proaste ştirĭ despre recolte.*

*Porumbul în general nu'ĭ maĭ înalt de 30—50 centimetre.*

—✠—

Citim în *Bucarest*:

*D-l Pĕucescu a fost însărcinat să depue coroana Cameređ Deputaţilor pe sicriul luĭ Kogălniceanu şi să pronunţe un discurs la mormêntul luĭ.*

*Fără să previe pe cine-va, D-l Pĕucescu n'a făcut nimic din toate acestea. Nicĭ n'a fost la Iaşĭ, nicĭ n'a depus coroana, nicĭ n'a pronunţat discurs.*

Dacă lucrul s'a petrecut astfel şi trebue să se fi petrecut, D. Pĕucescu a comis un fapt foarte regretabil.

—✠—

D. Ilariŭ Isvoranu ministru Domeniilor recomandase câţĭ-va din funcţionariĭ superiorĭ aceluĭ minister spre a fi decoraţĭ cu *Coroana* saŭ *Steaua* Româniеĭ. D. Exarcu le a dat ca la aprozi şi sergenţĭ de uliţă *serviciul credincios*. Funcţionariĭ au refuzat acest semn poliţienesc şi bine au făcut, căcĭ daca li s'au recunoscut oare-care merite ele trebuiaŭ, dacă nu resplătite prin ceva bun, cel puţin nebatjocorite.

—✠—

Din Rusia aflăm că lipsa de cereale este foarte simţită, şi în unele localităţĭ este o adevĕrată foamete. Guvernul rusesc a dat două sute de miĭ de ruble spre a se cumpăra bucate carĭ să se împartă la populaţie şi să împedece dezastrele foameteĭ, care creşte mereŭ.

—✠—

Spre a complecta informaţia noastră în privinţa furturilor ce se comit pe căile noastre ferate, maĭ dăm următoarele detaliĭ: D-na căreĭ i s'aŭ furat coroanele din cutie se numeşte D-na Ecaterina Niculescu şi locueşte în piaţa Teatruluĭ casa Török. D-sa a plecat din Capitală cu trenul de Sâmbătă 9 şi 40 minute dimineaţa.

—✠—

Ziarele oficioase ne-aduc o ştire din Constantinopole foarte ciudată: Casa Consulatuluĭ General Român a fost jefuită şi s'aŭ furat din ea două-zecĭ miĭ leĭ.

Cum dracul n'a furat şi pe consul tâlhariĭ?

—✠—

Lunĭ 8 (20) Iulie a. c., trenurile accelerate No. 9, care pleacă din Bucureştĭ la ora 4.40 seara şi No. 10 care soseşte în Bucureştĭ la ora 11.55 dimineaţa, nu vor maĭ avea în Predeal legătură directă pentru şi de la Budapesta, respectiv Viena. Aceste trenurĭ vor avea legătură numaĭ până şi de la Braşov.

Legăturĭ directe pentru şi de la Budapesta, respectiv Viena, vor avea de la sus arătată dată numaĭ:

Prin *Predeal*, trenurile accelerate No. 3 care pleacă din Bucureştĭ la ora 6.40 seara şi No. 4 care soseşte în Bucureştĭ la ora 9.25 dim.

—✠—

Citim în *Timpul*:

Confraţiĭ noştri ne fac onoarea a ne reproduce ştirile noastre originale fără a ne face onoarea de a ne cita.

Credem că procedând ast-fel se nesocoteşte o datorie de confraternitate.

In viitor vom semnala pe ceĭ carĭ daŭ informaţiunile noastre ca ale lor propriĭ.

Foarte dreaptă observaţie. Tot ast-fel ni se întâmplă şi nouĕ; şi decĭ ne vom sili a ajuta pe confraţiĭ de la *Timpul* pentru a putea desvăţa pe aceĭ deprinşĭ a se folosi de lucrul altora.

—✠—

*Lupta* a găsit că între diferitele obiecte de care are nevoe Direcţia *Monitoruluĭ oficial* şi pentru care a publicat licitaţie, sunt şi *500 cărţĭ postale* pentru corespondenţa *graţioasă*.

— Cheluluĭ ce'ĭ lipseşte?

— Tichie de mărgăritar!

Tot aşa şi *graţiosuluĭ* Director al gazeteĭ oficiale îĭ trebue corespondenţă *graţioasă!*

—✠—

Publicăm cu o deosebită mulţămire următoarea scrisoare:

*Domnule Director*,

După iniţiativa luată de subsemnatul, persoanele notate maĭ jos aŭ contribuit cu câte ceva, pentru cumpărarea de cărţĭ şi alte obiecte, spre a se distribui la eleviĭ şcoaleĭ din cătunul Ghiajna, Ilfov, în ziua de 29 Iunie a. c.

Această faptă laudabilă, fiind un mijloc de încurajare pentru învăţămîntul rural, sub-semnatul învĕţător al acesteĭ şcoale, vĕ roagă, să bine-voiţĭ a dispune, să se publice în coloanele stimabiluluĭ D-v. ziar, numele acestor persoane cu sumele din dreptul fie-căruia, precum urmează: D. G. A. Marcovicĭ 5 leĭ; Nicolae Nenciŭ 2 leĭ; Gostache Dumivi 2 leĭ; Luca Cristodor 4 leĭ; Carol Romer 2 leĭ; Nicolae Teodorescu 1 leŭ; Tanase Tudor 3 leĭ; Stoian Tone 1 leŭ: Ivan Dumitrovicĭ 2 leĭ; Răducanu Anghel 1 leŭ; Ioniţă Pavel 1 leŭ şi Pandele I. Ionescu 2 leĭ, care a maĭ dat şi alte obiecte şcolastice.

**Vasile Manolescu,**
învĕţător com. Chiajna, Ilfov.

—✠—

La 16 Septembre a. c. este ultimul termin acordat loteriĭ din Brăila a Bisericiĭ Evangelice, la această dată trebue să se tragă cu orĭ ce preţ.

—✠—

Vechiul şi cunoscutul magazin de bijuterie Carapati, a trecut definitiv asupra D-luĭ Theodor Radivon care'l conducea de fapt de maĭ bine de 20 anĭ.

Urăm D-luĭ Radivon cea maĭ frumoasă prosperitate.

—✠—

Pentru a evita nenorocirile ce se pot întâmpla rugăm pe d-l Rômniceanu loc-ţiitor de primar să treacă pe strada Blănarĭ şi se vadă casa cu No. 18, daca maĭ trebue să stea în sus saŭ să fie dărâmată.

—✠—

Anunţăm cu plăcere căsătoria D-şoareĭ Ana Bossie, cu D. George C. Dragu, săvêrşită alaltă-erĭ 4 Iulie.

Felicitările noastre noilor soţĭ.

—✠—

Indelungatul serviciŭ adus Companieĭ Danubiane de vapoare, de D. Anton Haim ca agent în Bucureştĭ, a fost rĕsplătit prin înălţarea sa la gradul de sub-inspector.

Felicitările noastre.

—✠—

La 7 Octombre se va ţine concurs la Universitatea din Bucureştĭ pentru treĭ burse din fondul *Iosif Niculescu* şi anume una pentru litere şi două pentru ştiinţe.

Condiţiile concursuluĭ sunt publicate în *Monitorul oficial* No. 75 din 6 Iulie 1891.

—✠—

*Administraţia ziaruluĭ* „Adevĕrul" *pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul* Agenţia Havas *precum şi celor-l'alţĭ agenţĭ de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititorĭ şi'n special pe D-niĭ comercianţĭ şi industriaşĭ, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.*

—✠—



## Ştirĭ telegrafice

BUDAPESTA, 5 Iulie.—Regina Românieĭ a petrecut toată ziua la Budapesta, la hotelul „Regina Engliterеĭ;" M. Sa a plecat în timpul sereĭ la Veneţia.

ROMA, 5 Iulie. — Procesul turburătorilor de la 1 Maĭ s'a terminat, 7 acuzaţĭ aŭ fost achitaţĭ; alţĭ 44 aŭ fost condamnaţĭ la pedepse, care variază între 3 anĭ şi 30 de zile de recluziune.

BELGRAD, 5 Iulie. — Ofiţeriĭ superiorĭ bulgarĭ de la graniţă aŭ oferit buchet colegilor sêrbĭ. Prefectul sêrb din Zaicar, a bĕut în mijlocul aplauselor călduroase ale mesenilor, pentru înţelegerea celor două popoare. Presa din Belgrad se arată foarte satisfăcătoare de aceste manifestaţiĭ.

BOMBAI 5 Iulie.— **In urma seceteĭ este temere de recoltă rea în numeroase provinciĭ. Teritorile Puttiata şi Karpathata sunt ameninţate de foamete. La Bombay chiar a fost o plóie abondentă.**

GUY DE MAUPASSANT

## UN CÂNTEC DE COCOŞ

D-na Berta d'Avancelles, respinse până atuncĭ toate rugăciunile admiratoruluĭ eĭ desperat, baronul Josef de Croissard. In timpul erneĭ, la Paris el o urmărise cu ardoare, şi dedea numaĭ pentru ea fel de fel de petrecerĭ, şi de vênĕtorĭ în marele sĕŭ castel de Carville.

Bărbatul, D-nu d'Avancelles, nu vedea nimic, nu ştia nimic, ca în tot-d'a-una. El trăia şi se credea despărţit de femeea sa, din cauza slăbiciuneĭ fisice, ce D-na nu'ĭ o erta de loc. El era un om gros, pleşuv, cu mâinile, picioarele, gâtul şi nasul scurte de tot.

D-na d'Avancelles, din contra, era o femee înaltă oacheşă; ea rîdea cu un rîs sonor în faţa bărbatuluĭ şi care o numea în public „Doamna Popote", ea însă privea cu foarte multă plăcere ochiĭ frumoşĭ, umeriĭ largĭ, şi mustăţile cele lungĭ şi blonde ale admiratoruluĭ eĭ, baronul Josef de Croissard.

Cu toate acestea nu'ĭ acordase încă nimic, deşi baronul se ruina pentru ea. Dedea într'una petrecerĭ, balurĭ, vênĕtorĭ la care invita nobleţea castelelor vecine.

In toate zilele se auzeaŭ câiniĭ de vênĕtoare lătrând dupe iepurĭ, şi în fie-care seară se vedeaŭ focurĭ de artificiĭ, pe când prin ferestrele iluminate ale salonuluĭ se vedeaŭ plimbându-se o mulţime de umbre.

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL"

(2)

# Veronica Micle

**Conferinţă despre viaţa şi operile poetice, ţinută în Ateneul Român în seara de 13 Decembre, cu ocasiunea inaugurăreĭ bustuluĭ sĕŭ.**

— (Urmare) —

Spre a ne ilustra, aşea cum ne găsim, avem destule căĭ, dar timpul, la el se ne gândim. Ne îngăduitor atât pentru ceĭ alţĭ, de o potrivă trece, ear gloria e numaĭ acelor ce ştiŭ a'l întrebuinţa cu folos!

Când cine-va profită de dênsul, apoĭ eŭ gândesc că acel cine-va nu trebuie dat uităreĭ şi că are drept la recunoştinţa noastră maĭ ales, — lucru rar dacă este şi femeie, aci 'mĭ voţĭ da voe se deschid o paranteză.

De când e lumea atâtea s'aŭ zis pe socoteala femeieĭ în cât, ar trebui cu toate să dăm mâna să dovedim că ea este mare.

In fie-care moment, ca soţie, ca mamă, ca soră, orĭ ca artistă, lucrând ş'adunând tot ce este maĭ bun se producă fagurul de miere ca traiu; ear cu blândeţea şi cu răbdarea eĭ se inobileze societatea, căcĭ numaĭ ast-fel, ea va fi liniştită şi menirea-ĭ demnă de făptura sea!

Cu cât com avea maĭ puţine iluziunĭ, cu cât ne vom convinge maĭ mult că lumea este o robie vecinică în care nimenĭ, şi maĭ ales femeia, nu trebue să trăiască peutru sine, cu atât, vom fi maĭ mândre că în lume ne am împlinit datoria.

Ele nu uită încă: Femeia trebue să aibă înclinărĭ continue spre artă şi frumos. Făcută spre a încânta ea se caute a poseda atâtea calităţĭ câte capriţiĭ are bărbatul!

A desemna, a cânta din gură saŭ din instrumente, a scrie sunt agremente care trebue să şi le dea orĭ ce femeiă, care are oare care învĕţătură, dar, bine înţeles, în ceasurĭ libere şi în afară de datoria eĭ de unde, sub nicĭ un cuvânt şi pentru nicĭ una dintr'acestea, ea, nu poate lipsi.

Cu toate acestea. părăsind şcoala şi intrând, cum se întâmplă, nepregătite, în marea şcoală a societăţeĭ ne dăm dupe altele, *ne plictisim* şi, arare femeia maĭ ţine se cultive un talent pe care l'a avut odată. Socotind adevĕrul îmĭ veţĭ ierta asprimea.

Câte dintre noĭ n'aŭ a'şĭ imputa acest lucru?

*

Am zis, că altul este chipul cum se sfinţesc astă-zĭ oameniĭ; ca şi în trecut, prin munca şi faptele lor, se sfinţesc eĭ singurĭ, ear generaţiunele, carĭ se folosesc de scrierile, invenţiunele, orĭ descoperirele lor, le consacră monumente demne de dênşiĭ.

Noĭ am avut, nu putem să ne plângem, sĕrbătoare după sĕrbătoare. In toamna aceasta chiar, s'a ridicat cum ştim: In Septembrie bustul luĭ Eminescu la Botoşanĭ;

In Ooctombrie statuia luĭ Asachy la Iaşĭ;

Ş'acum....

Nu trebue oare se ne salte inima de bucurie şĭ nu numaĭ, dupe cum am spus, că orĭ-cine scoate un strigăt găseşte mijloace spre a realiza scopurĭ frumoase, dar, pentru că avem sfinţi-cărora, recunoştinţa, admiraţiunea şi amintirea noastră le poate făuri monumente, care se fie spre pomenirea lor şi spre fala neamuluĭ Românesc! (Aplause).

*

Venica Micle, gingaşa noastră poetă lirică, este romăncă din Ardeal; ea s'a născut la 1850 în oraşul Năsăud din Transilvania. Peste doĭ anĭ de la naşterea sa, părinţiĭ sĕĭ d'impreună cu dênsa, trecură munţiĭ şi veniră de s'aşezară în vechea şi frumoasa capitală a Moldoveĭ, Iaşiĭ. Acolo, Veronica Câmpeanu, ast-fel era numele sĕŭ de familie, făcu clasele începătoare şi şcoala centrală.

Vioae, inteligentă şi cu-un fizic plăcut, cum aŭ maĭ toate femeile de peste munţĭ, de mititică ea atrăgea atenţiunea, câştiga dragostea tuturor celor ce o cunoşteaŭ; aşa, într'o vêrstă foarte fragedă s'a căsătorit cu eruditul profesor de Universitate, Stefan Micle, de origină şi dênsul tot din Transilvania, dar care era mult maĭ în vârstă de cât dênsa; însă căruia ea putuse, cu naive rĕspunsurĭ la un examen unde el era trimes ca delegat a'ĭ fura inconştient inima.

Fără mijloace părinţiĭ sĕĭ se învoiră la această unire; cu soţul sĕŭ dênsa trăi până la 1879, când 'ĭ despărţi moartea. Vĕduvind încă foarte tênĕră, Veronica Micle, avu o luptă cu multe prejudiţiĭ sociale, cu multe neajunsurĭ până ce crescu pe cele două fice ale sale: Valeria şi Virginia Micle, pensia ce-ĭ rĕmăsese de la soţul sĕŭ fiind mică, iar mijloacele eĭ resstrânse.

Spre a le complecta educaţiunea, ea trebui să vînză până şi cuibul sĕŭ, casa ce avea, şi la 1883 să se mute la Bucureştĭ. —Iaşul ne maĭ convenindu-ĭ atât pentru că nu se maĭ putea ţine în aceleaşĭ condiţiunĭ sociale în care trăise maĭ nainte, cât şi pentru că interesele ficeĭ sale, d'a se perfecţiona în arta cântuluĭ, eraŭ la Bucureştĭ.

Până aci poeta trecuse prin toate încercările grele ale vieţeĭ. Necazurile o făcuse a cădea într'un fel de pesimism, care luat în aparenţă, mulţĭ o puteaŭ judeca rĕŭ; dar, ce nu coprinde o viaţă şi câte nu sunt şi împrejurările carĭ te face a arăta aceia ce voieştĭ iar nu aceia ce sufletul ascunde?!

*

Inteligentă cum era Veronica Micle şi cu sufletul poet ea, a ştiut să se folosească de cercul oamenilor de merit, în care se introdusese pe când era la Iaşĭ; cu colegiĭ soţuluĭ sĕŭ, Veronica Micle, discuta chestiunĭ înalte de filosofie şi de logică, aşa că, în scurtă vreme, ea complectă cu prisosinţă cursul studielor ne trecute în şcoală şi începu să scrie.

In acea vreme însă, soarta care ţese mrejĭ măiastre o ţesea şi p'a dânseĭ dar, din nişte fire şubrede şi negre.

Mergênd la Viena cu una din ficele sale suferinde, Veronica Micle face cunoştinţa tênăruluĭ poet Eminovicĭ, aşa se numea poetul p'atuncĭ, pe care ea îl iubea maĭ nainte chiar de a'l fi vĕzut:

Ş'acum mĕ 'ntreb eŭ: simţirea-adâncă
Cum de se naşte pentr'un portret,
Căcĭ nu vĕzusem ochiĭ tĕĭ încă,
Ştiam atâta, că eştĭ poet.

(Va urma)

Era toamnă. Frunzele arborilor sburaŭ pe pămênt cum sbor pasĕrile în aer.

Cam pe la sfârşitul primă-vereĭ, într'o seară de petrecere, D-na d'Avancelles rĕspunse D-luĭ de Croissard, care insistase în rugăciunile sale: „Dacă trebue să cred, apoĭ va fi atuncĭ când vor cădea frunzele. Sunt foarte ocupată în vara asta, şi nu am acuma timp". El îşĭ aduse aminte de aceste cuvinte; şi în fiecare zi, inzista maĭ mult şi înainta cu cererile sale, maĭ ales când vedea că ea nu maĭ resistă de cât de formă.

Se făcea o vênĕtoare mare, şi frumoasa D-nă Berta zise râzênd către baron: „Baroane, dacă D-ta veĭ ucide vènatul 'ţĭ voiŭ da ceva".

Din zorĭ de zi, el era în picioare, se îmbrăcă repede, şi însoţi tovarăşiĭ sĕĭ de vênĕtoare, îngrijind el însuşĭ de toate pentru a fi sigur de triumful sĕŭ. Când trâmbiţele deteră semnalul de plecare, el apăru într'un frumos costum roşu brodat cu aur, şi o mare veselie se vedea în ochiĭ sĕĭ.

Vênĕtoriĭ plecară. Porcul mistreţ fugea printre mărăcinĭ urmărit de câiniĭ carĭ lătraŭ.

Caiĭ alergaŭ în galop, ducênd cu dênşiĭ prin îngustele potecĭ, călĕreţele şi cavaleriĭ, pe când în depărtare pe drum se auzea mersul trăsurilor carĭ, însoţeaŭ de departe pe vênĕtorĭ.

D-na d'Avancelles, în glumă, opri pe baron aproape de dênsa, mergênd încet spre a întârzia, pe o alee lungă şi dreaptă, şi pe care 4 şirurĭ de stejarĭ înalţĭ se îndoiaŭ unul către altul, formând astfel un fel de boltă.

Tremurând de frică, de amor şi nelinişte, el ascultă cu o ureche cuvintele neînţelese ale tinereĭ femeĭ, şi cu cea-l'altă sunetul trâmbiţelor şi lătratul câinilor carĭ se depărtaŭ.

— „Aşa dar nu mĕ maĭ iubescĭ?" Zise ea.

— „Cum poţĭ D-ta să spuĭ asemenea lucrurĭ?"

— „Cu toate acestea observ că te ocupĭ maĭ mult de vênĕtoare de cât de mine."

El abia putu rĕspunde: „Nu 'mĭ-aĭ dat D-ta singură ordinul că eŭ însu-mĭ să omor vênatul?"

— „Da, aşa e, dar trebue să'l omorĭ în faţa mea." Zise dênsa.

Baronul se înfurie, înţeapă calul care sări în sus şi, perzênd răbdarea zise: „Dar D-nă, nu voiŭ putea nicĭ o-dată să fac asta dacă vom sta aci."

— „Trebue să facĭ asta, ast-fel... atât maĭ rĕŭ pentru D-ta!"

Apoĭ ea 'ĭ vorbi cu blândeţe, puindu-ĭ mâna pe umĕr, şi mângâind ca din distracţie coama caluluĭ. Mergênd ast-fel o luară spre dreapta pe o potecă închisă şi de o-dată spre a evitao ramură care le închidea drumul, ea se plecă spre el, aşa de aproape în cât dênsul simţi pe gât gâdelitura pĕruluĭ eĭ. Pe neaşteptate o luă în braţe şi o sărută.

Ea rĕmase ast-fel, plecată sub această sărutare, şi întorcêndu-şĭ capul din întâmplare, saŭ chiar cu voe, buzele eĭ se întâlni cu ale luĭ şi sărutările urmară dragostea.

De odată puse pinteniĭ în coasta caluluĭ, care plecă în galop. El remas astfel pe caĭ şi merse mult fără a-şĭ întoarce privirile.

Sgomotul vânătoareĭ se apropia, şi de odată printre mărăcinĭ, plin de sânge, urmărit de câiniĭ, trecu porcul mistreţ.

Atuncĭ baronul, dând un strigăt de triumf zise: „Cine mĕ iubeşte să mĕ urmeze!" şi el dispăru prin pădure care părea că l'ar fi înghiţit.

Când dênsa ajunse, dupe câte-va minute, el se ridică de jos, plin de noroiŭ, cu haina ruptă, cu mâinile sângerânde; pe când animalul sta întins jos cu un cuţit înfipt în pântece.

Câiniĭ strigaŭ şi se băteaŭ mâncând carnea sângerândă a mistreţuluĭ.

Trîmbiţele deteră semnalul de plecare. Femeile ţinând de braţ pe cavalerĭ se depărtaŭ pe alee lăsând pe câinĭ să-şĭ termine mâncarea.

Doamna d'Avancelles ostenită de atîta alergătură, zise baronuluĭ.

— „Vreĭ să facĭ o plimbare prin parc? Fără a respunde, tremurênd, el o luă cu dînsul şi mergeaŭ încet, foarte încet printre arboriĭ foarte deşĭ aĭ pădureĭ. Amorul lor, dorinţele lor, aŭ devenit aşa de pline de foc încât aŭ trebuit să cadă la piciorul unuĭ arbore.

Trâmbiţele numaĭ sunaŭ. Câiniĭ osteniţĭ dormeaŭ. «Să mergem acasă», zise ea. Se întoarseră acasă.

Când, ajunseră înaintea casteluluĭ, ea şopti foarte încet: „Sunt aşa de ostenită, încât trebue să mĕ duc să mĕ culc." Şi, pe când el deschise braţele s'o îmbrăţişeze şi s'o maĭ sărute o-dată, ea fugi strigênd în loc de adio: «Nu... mĕ duc să dorm... *Cine mĕ iubeşte să mĕ urmeze!*"

Pe când toţĭ, ceĭ din că casttel dormeaŭ, baronul eşi din odaia sa pe tăcute şi alergă la uşa odăieĭ iubiteĭ sale. El bătu încet în uşe. De oare-ce nimenĭ nu respundea, el se încercă a deschide uşa. Nu era închuiată.

Ea visa, rezemată de fereastră, îmbrăcată în toaletă de noapte; când îl vĕzu se aruncă de gâtul luĭ, şi el o sĕruta cu foc.

Degetele eĭ treceaŭ încet prin părnl luĭ, mângâindu-l.

De o-dată, ca cum ar fi luat o hotărâre oare-care, ea se despărţi de el, şi plecă zicênd încet: «Mĕ întorc. Aşteaptă-mĕ».

El, în întunerec, pe pipăitele, tremurând, se desbrăcă iute şi se culcă în pat, întinzêndu-se cu poftă, şi uitând aproape pe scumpa sa:

Pentru-că dînsa nu se maĭ întorcea, el remase culcat; şi visând cu ochiĭ deşchişĭ la acel lucru atâta de dorit.

Puţin câte puţin membrele i se slăbiră, închise ochiĭ, încetă de a se maĭ gândi şi adormi.

Dormea cu somn greŭ, cum dorm de obiceiŭ vênătoriĭ. Dormi până în zorĭ.

De o dată, un cocoş, care era urcat pe un arbore, cântă. Baronul, se deşteptă de o dată, simţi lângă el un corp de femee, se găsea într'un pat ce nu-l recunoştea surprins, uimit şi ne-aducându-şĭ aminte de nimic, turburat de somn din care se sculase el abia îngîna:

— „Ce? Unde sunt? Ce este aicĭ?

Ea care nu dormise de loc, privind pe acest om nepieptănat, şi cu ochiĭ roşiĭ, respunse tare, cu acel ton cu care vorbia de obiceiŭ bărbatuluĭ eĭ:

— „Nu e nimic. E un cocoş care cîntă. Culcă-te, Domnule „şi n'aĭ nicĭ o teamă."

**Armand.**

## Grevele Căilor ferate la Paris

PARIS, 5 Iulie. — Mulţumită mĕsurilor luate de poliţia şi de garda care ocupa marginile şi interiorul atelierelor, intrarea parţială a lucrătorilor companiilor de Vest şi de Nord s'aŭ făcut în mod liniştit în timpul dimineţiĭ, cu toată prezenţa greviştilor. Gările din împrejurimile Parisuluĭ, maĭ cu seamă pe linia Vestuluĭ sunt ocupate milităreşte.

O întrunire de 6000 grevişti, ţinută la Tivoli-Vauxhall a decis ca o cerere, prin care expune revendicările lucrătorilor drumurilor de fier, se va prezenta mâine la Cameră de către 5 delegaţĭ, pe carĭ îĭ vor urma toţĭ greviştiĭ.

PARIS, 5 Iulie. — Numĕrul greviştilor aĭ drumurilor de fier nu s'a mărit. Circulaţia trenuriior continuă în mod regulat.

## SERVICIUL POŞTAL

*Domnule Director,*

Incă de la 30 Octombre st. n. 1890 am predat oficiuluĭ poştal de aicĭ un pachet cu cărţĭ şi cu destinaţie pentru D. Iancu Paracchivescu Bucureştĭ, obţinând recipisa No. 705, pachet care n'a ajuns nicĭ până astă-zĭ la destinaţie.

De atuncĭ am reclamat de 5 orĭ oficiuluĭ poştal local şi onor. Direcţieĭ a Telegrafelor şi Poştelor, şi nicĭ un rezultat; ceĭ de aicĭ — cu drept cuvînt — arată că neglijenţa provine din Bucureştĭ, care se vede că a pierdut pachetul.

Am cerut conform art. 75 din lege, despăgubire de 50 leĭ, — de şi pachetul costa cu mult maĭ scump — şi nicĭ la această cerere n'am avut fericirea să fiŭ onorat cu rĕspunsul onor. Direcţiunĭ a Poştelor.

Apoĭ dacă nicĭ rĕspuns şi nicĭ despăgubire nu-mĭ dă onor. Direcţiune, pentru ca să maĭ asigură predătoriĭ cu art. 75 din lege împrumutat pe versa recipiseĭ? saŭ această e pus numaĭ să ne amăgescă? şi în acest caz cuĭ trebue să maĭ reclamăm dacă nicĭ Direcţiunea nu ne satis face dreptele pretenţiunĭ ce le adresăm, provenită din cauza negligenţeĭ inpiegaţilor sĕĭ.

Dacă nicĭ după inserţiunea această nu mĕ va despăgubi de parchetul pierdut, voĭ fi nevoit a acţiona Direcţiunea în judecată, ca să vadă întreaga Ţara Românească în ce hal a ajuns această instituţiune în care nu maĭ avem încredere, a'ĭ confia nicĭ cel puţin o scrisoare.

Bine-voiţĭ vĕ rog Domnule Director a primi asigurărĭ de stimă şi consideraţiunea ce vĕ port.

**Emanoil Popescu.**
Librar în Piteştĭ

*1881 Iulie 5 Piteşti*

## Franţa şi Germania

**CAMERA**

Paris, 15 Iulie.

Toţĭ miniştriĭ sunt pe banca lor, tribunele sunt pline. La ordinea zileĭ discuţia asupra interpelăriĭ Laur. D. Ribot zice că după o notiţă falşă a unuĭ ziar, D-nu Laur a adresat o interpelare. Cu toate acestea nu s'a petrecut nimic noŭ. Guvernul nu a primit vr'o reclamaţiune de la nicĭ o casă de comerţ; patenta caută de la comis-voiagiorĭ francezĭ este impusă şi germanilor. Guvernul cunoaşte datoria sa, dar pentru a o îndeplini trebue să ştie dacă posedă încrederea cameręĭ; ministrul cere ca interpelarea D-luĭ Laur să fie depărtată. (Aplause).

D. Laur susţine că s'aŭ petrecut fapte noĭ.

D. Deroulède acuză guvernul că ţine mâinile libere în faţa Englitereĭ şi mâinele legate în faţa Germanieĭ (viĭ protestărĭ).

D. Pichon cere în mijlocul zgomotuluĭ discuţia interpelăriĭ.

Cererea de amânare este adoptată cu 319 voturĭ contra 103.

*Debats* zice că votul de ierĭ este cel maĭ însemnat de la întrunirea Camerilor, — deputaţiĭ nu şi-aŭ dat seamă poate de gravitatea situaţiuneĭ şi tocmaĭ aceasta este cea ce inspiră nelinişte pentru viitor.

Cele-l'alte ziare se exprimă în acelaş sens.

## Cutia cu scrisorĭ

5 Iuliŭ, 1891.

*Stimate Domnule Director,*

Entusiasmate şi pline de mîndrie eraŭ mutrele *Banditilor*, care cereau cu spume la gură juraţilor din Ialomiţa, în ziua de 2 Iuliŭ condamnarea mea, pentru că am avut cutezanţa într'una din corespondenţele mele, ce aţĭ bine voit a le publica în stimatul ziar *Adevĕrul*, se *stampilez* fruntea mult cinstituluĭ fost Director de Prefectură şi actualmente sub-prefect la plasa Borcea Athanase Petrescu, care plin de emfăză, cu mustăţile răsucite şi cu aerul de *Grand-Comte* s'a presentat în plină şedinţă a curţeĭ cu juraţĭ, înconjurat de toată suita sa de gală şi fără se roşască impunea juraţilor să mĕ trimeată la puşcărie, făcênd cu această ca lumea să fie convinsă cum că el este cinstit şi nu a meritat şi nicĭ că merita se poarte în faţă semnul necinsteĭ.

Juraţiĭ însă în *unanimitate* au dat un verdict de ne culpabilitate, făcênd să se confirme cu prisosinţa cele scrise de mine în ziarul *Adevĕrul* No. 765 din 9 Martie 91.

Achitarea mea de curtea juraţilor de Jalomiţa, dovedeşte până la evidenţă că D. Athanase Petrescu a fost culpabil de faptele imputate de mine şi că a bine meritat cele ce i'am pus în sarcina sa, şi decĭ urmează ca pentru tot-d'a-una de astăzĭ înainte să fie pus la *dispreţul cetăţenitor*, ca unul ce a rĕmas cu cele imputate de mine în faţă, şi ca acela care a rătăcit de la datoriele sale de funcţionar al statuluĭ, mituind pe inferiori sĕĭ pentru ca sĕĭ ţie în slujbă.

In faţa acesteĭ drep-ăţĭ câştigată de mine de la judecătoriĭ poporuluĭ şi dela opiniunea publică, nu-mĭ rămâne de cât prin câte-va cuvinte să mulţumesc D-lor juraţĭ de Ialomiţa că a judecat cu imparţialitate, făcênd ca vinovatul să fie însemnat, iar cel drept pus în rêndul celor cu fruntea senină; asemenea să mulţumesc din adâncul inimeĭ mele valorosuluĭ Deputat Ath Stoinescu care în sublima sa pledoarie, a putut să dovedească ca D. Petrescu sub-prefectul de Borcea prin opunerea de a se chema ceĭ jefuiţĭ de dînsul înaintea juraţilor, s'a pus la adăpostul legeĭ şi a recunoseut singur că faptele puse de mine în sarcina sa sunt adevĕrate. Domnieĭ Voastre Domnule Director, care ţinețĭ în mână supapa de siguranţă a onoareĭ şi cinsteĭ omuluĭ, va rĕmân recunoscător pentru buna-voinţă ce aţĭ avut, făcênd să se însereze fără interes material tot ce v'am trimis spre publicare, ca uniĭ ce iubitĭ dreptatea şi cinstea, şi combateţĭ tot ce e rĕŭ şi vătămător în ţara Românească.

**N. Poteceanu.**

## MEMORIUL STUDENŢILOR

**Ssrisoarea Associaţiuneĭ generale a student. reuniţĭ aĭ Academieĭ de Dijon.**

Dijon, 7 Maiŭ 1891.

*Scumpilor Camarazĭ şi Fraţi,*

Căldurosul apel, pe care l'aŭ adresat studenţiĭ Românieĭ fraţilor lor din Franţa a găsit un ecoŭ în inimile mişcate ale studenţilor din Dijon.

Starea de inferioritate, în care Maghiariĭ pun pe Românĭ şi *pretenţiunea lor brutală* de a unifica rasele prin forţă, sunt, în acest socol de progres şi de libertate, un act de tiranie, care trebue să excite reprobaţiune în toate inimele generoase.

Asociaţiunea studenţilor prin vocea comitetuluĭ sĕŭ vĕ asigură de toată simpatia membrilor sĕĭ.

Ea nu va uita nobila conduită a Românilor, sunt acum 20 anĭ, în cursul anuluĭ teribil, când Franţa, ca şi juna sa soră, se sbătea sub mâna de fer a aceluĭ maĭ forte.

Fiţĭ convinşĭ că deviza noastră libertate egalitate, fraternitate, va fi practicată de noĭ cât numaĭ va sta în puterea noastră.

Sprijinul nostru moral nu va lipsi nicĭ odată fraţilor noştri Românĭ. cărora noĭ le dorim din toată inima noastră realisarea patrioticeĭ lor dorinţe.

Salutare şi fraternitate.

**Comitetul Asociaţiuniĭ studenţilor din Dijon.**

* *
*

**Scrisoarea „Uniuneĭ studenţilor" din Lille**

Lille, 17 Aprilie 1891

*Scumpul nostru Camarad,*

Am primit exemplarele memoriuluĭ, pe carĭ ni le-aţĭ trimis.

Comitetul le-a pus imediat în citire şi membriĭ Uniuneĭ aŭ luat cunoştinţă de dênsele cu un interes dintre cele maĭ viĭ.

Asociaţiunea noastră, în această scrisoare, care poate să treacă ca oficială, vĕ asigură că noĭ ştim stima foarte bine pe aceia carĭ luptă în numele convincţiunilor sincere; adăugăm chiar, că noĭ avem pe inimă o rană, care e departe de a fi cicatrisată şi că ast-fel noĭ suntem mult maĭ aproape de cât alţiĭ de a fraterniza cu voĭ, de oare-ce două provinciĭ franceze îndură toate turmentele, ceea-ce am putea numi cu o vorbă barbară, în raport tocmaĭ cu procedeul: desnaţionalizarea.

Voĭ numiţĭ Franţa sora maĭ mare a Românieĭ; fiţĭ asiguraţĭ că ea nu va rĕmânea indiferentă la noutăţile care-ĭ vor veni de acolo de jos, de la sora sa maĭ mică, de la amica sa.

Vĕ mulţumim pentru încrederea ce neaţĭ dovedit, şi vĕ rugăm, D-le Preşedinte, să fiţĭ interpretul studenţilor din Lille pe lângă camaraziĭ din Bucureştĭ.

Secretar-general, **Bailly**

## Ultime Informaţiĭ

**O parte din lăcustele îngropate şi arse acum câţiva anĭ prin bălţile din Dobrogea aŭ înviat. Mĕsurĭ energice aŭ fost ordonate pentru stârpirea lor.**

—※—

Puţine operaţiĭ pe piaţa Brăileĭ. Grâŭ vechiŭ 57 şi jum. lbr., 12 leĭ 30, porumb 60 jum. lbr., 96,5; — Cinquantina 60 treĭ sf. lbr. 9,90.

—※—

*Verdictul pronunţat de Consiliul de Rĕzboiŭ al Corpuluĭ II de armată contra soldatuluĭ* **Dascălu Gheorghie** *este o dovadă maĭ mult că Directorul nostru avea dreptate când a scris că:* — **In România justiţie militară nu există.**

—※—

Citim în *Constituţionalul* de ierĭ:

Azĭ un soldat anume Dan Gheorghie, din reg. 3 de călăraşi, a băut o soluţie de acid sulfuric. El a fost condus la spitalul militar şi se crede că va scăpa.

*Noĭ îĭ dorim să nu scape, căcĭ numaĭ murind poate scăpa de sălbaticele bătăĭ ce 'l aşteaptă de la căpitanul Dimitrescu şi locotenentul Solacolu.*

—※—

Consiliul de disciplină al barouluĭ din Bucureştĭ a suspendat dreptul d'a pleda avocatuluĭ Alex. Z. Teodorescu, dat în judecată pentru abuz de încredere.

—※—

La parchet nu s'a primit nicĭ o plângere până acum în afacerea luĭ Avram Levy, cu toate acestea prăvălia decedatuluĭ bancher este sigilată.

—※—

D-r Minovicĭ a fost însărcinat să facă autopsia Cadavruluĭ Studentuluĭ Naumescu care s'a sinucis erĭ, bênd otravă; se zice că motivul aceşteĭ funeste hotărârĭ ar fi din pricina că a căzut la examenul de bacalaureat.

—※—

Astă seară şi mâine seară se vor da marĭ serbărĭ populare de către membriĭ Societăţiĭ *Concordia Română*, în parcul mareluĭ Coloseu Opller.

—x—

**Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" roagă foarte stăruitor pe toţĭ cititoriĭ sĕĭ cu numĕrul sĕ nu plătească nicăirĭ şi sub nicĭ un cuvînt foia noastră maĭ mult de 10 banĭ.**

**Vĕnzătoriĭ noştri aŭ deja un rabat de 25 la sută ceia ce credem că este prea destul.**

**Mulţămim cu recunoştinţă persoanelor care bine voesc a ne ărăta pe vênzătoriĭ abuzivĭ.**

—※—

**Casa de Schimb B. MARCU** din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

| | |
|---|---|
| 4% Renta amortisabilă | 84 3/4 |
| 5% Imprumutul comunal (1883) | 94— |
| 5% Imprumutul comunal (1890) | 95 1/4 |
| 5% Scris. funciare urbane | 94— |
| 5% Scris. funciare rurale | 97 3/4 |
| 5% Renta amortisabilă | 99 1/2 |
| 5% Scris. urbane de Iaşĭ | 85 3/4 |

# MERSUL TRENURILOR

## PORNESC DIN BUCUREŞTI:

**Bucureştĭ-Iaşĭ,** direct de persoane. — Pleacă din Bucureştĭ la ora 7 dim., din Ploeştĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focşanĭ 1,20 p. m., din Mărăşeştĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Păşcanĭ 8,49 s., soseşte în Iaşĭ 11,05 s. — **Accelerat,** pleacă din Bucureştĭ 9,35 seara, din Ploeştĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focşanĭ 2,43 dim., din Mărăşeştĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Păşcanĭ 8,40 dim., soseşte în Iaşĭ la 10,45 dim.

**Bucureştĭ-Vasluĭ, Brăila-Galaţĭ,** direct accelerat.— Pleacă din Bucureştĭ la 7.50 seara, din Ploeştĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focşanĭ 1,37 nóptea, din Mărăşeştĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., soseşte în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galaţĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboşĭ 3,22 d., soseşte în Galaţĭ 4 dim.

**Bucureştĭ-Vêrciorova,** direct accelerat. — Pleacă din Bucureştĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteştĭ 9,08 seara, din Costeştĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiaşĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., soseşte în Vêrciorova 3,32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureştĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleştĭ 11 dim., din Piteştĭ 11.37, din Costeştĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiaşĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, soseşte în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureştĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteştĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiaşĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, soseşte în Vêrciorova 12,28 noaptea.

**Bucureştĭ-Craiova,** direct, persoane. —Pleacă din Bucureştĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleştĭ 5.30 seara, din Piteştĭ 6 seara, din Costeştĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, soseşte la Craiova 10.20 s.

**Bucureştĭ-Piteştĭ,** direct, persoane.—Pleacă din Bucureştĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleştĭ 9.44 d., soseşte la Piteştĭ 10.44 d.

**Bucureştĭ-Galaţĭ,** direct, persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 9.40 d., din Ploeştĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboşĭ 5.59 p. m., soseşte Galaţĭ 6.35 seara.

Acelaşĭ tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focşanĭ 7.48 seara, din Mărăşeştĭ 9.02 seara, soseşte Tecucĭ 9.45 seara.

**Bucureştĭ-Predeal,** direct accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 4.40 p. m., din Ploeştĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, soseşte Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureştĭ 7.35 d., din Ploeştĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., soseşte Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureştĭ 8.50 d., din Ploeştĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., soseşte Predeal 1.56 p. m.

**Bucureştĭ - Giurgiu,** direct, (fulger), pleacă din Bucureştĭ 5,35 dim. soseşte Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureştĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., soseşte Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucureştĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, soseşte Giurgiu 7,48 s.

**Bucureştĭ-Călăraşĭ** Feteştĭ-Slobozia, pleacă din Bucureştĭ 7,50 dim., soseşte Călăraşĭ 12,20 p. m. Feteştĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

## SOSESC IN BUCUREŞTI

Din Iaşĭ 7,30 d. şi la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galătz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. şi la 9,30 seara.
Din Galaţĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteştĭ 9,10 seara.
Din Călăraşĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,55 p. m. fulgerul, la 0,45 d. şi 7,20 s. persoane.

Proprietar-Editor Thoma Basilescu.

Bucureştĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.